

Hannele Laukkanen
SYYTINKIKOIRA JEKKU



BOOKS ON DEMAND GMBH

Hannele Laukkanen
SYYTINKIKOIRA JEKKU

Copyright © 2021 Hannele Laukkanen
Ulkoasu ja taitto: Kukka-Maaria Raatikainen
Kannen kuva: Heli Hämäläinen
Kustantaja: BoD -Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
Julkaisija: Jarme Oy

ISBN: 978-952-804-262-4

Tämä Jekusta kertova teos on omistettu
rakkaalle lapselleni ja muusalleni Kukka-Maarialle

Asiat tulevat olemaan paremmin.

Milloin?

Kun koirat hallitsevat.

- Elias Canetti -

SYYTINKIKOIRA JEKKU

PROLOGI

I OSA

JEKKU

II OSA

SIIPPA JA VIKKE

III OSA

PÄIVÄRINTEEN ELÄINHOITOLA

EPILOGI

PROLOGI

Olen usein miettinyt, mikä tai kuka määrää koirien syntymisen tiettyihin ihmisperheisiin. Minulla oli aluksi huonoa tuuria monta kuukautta perheitteni kanssa, mutta lopulta pääsin Ruusan hoiviin. Ja Ruusan jälkeen Siipan perheeseen syytinkikoiraksi. Antakaas kun kerron, miten Ruusa minut sai.

Syntymiseni tähän maailmaan oli hankala. Isommat ja vahvimmat sisaret pitivät paremmin puolensa jo maailmaan tullessaan. Yksi toisensa jälkeen ne tuntuivat tipahtelevan Emon ulkopuolelle. Minäkin koetin mahtua johonkin väliin, mutta en onnistunut. Yritin kovasti raapia itseäni sitä aukkoa kohti, mistä muut olivat menneet. Kovin hidasta se oli.

Emo makasi voipuneena ja nuoleskeli sisariani puhtaaksi, kunnes minäkin sain työnnettyä vihdoin nenänpääni ulkoilmaan. Kuulin ihmisäänen sanovan, että nyt vasta tuli pahnnpohjimmainen, liekö elossakaan.

Seuraavaksi tunsin, kuinka minut nostettiin ylös ja katseltiin mahan alusta.

Joku hihkaisi: – Sillä on munat! Ainut poika koko pesueessa!

Maailma vaikutti olevan kylmä ja kalsea paikka. Seuraavien päivien aikana minua usein nosteltiin ja retuuteltiin, roikotettiin tassuista ja käänneltiin hännänpäätäni. Onneksi sain sentään olla yöt rauhassa Emon mahan alla ja siskojeni vieressä.

Jonkin ajan kuluttua koitti aika, jolloin sisaristani yksi toisensa jälkeen muutti uuteen kotiin. Kuuntelin neljä kertaa samat asiat: *Onko dokumentteja olemassa pennun metsästysvietistä ja miten monessa polvessa, ovatko lonkat varmasti kunnossa, onko sirutettu, rokotettu ja madotettu?*

Utelujen jälkeen kuului paperien kahinaa ja lopulta vieraampi ääni sanoi jotakuinkin: – Hyvä on. Tässä ovat rahat, tonni viisisataa. Otan pennun tähän laatikkoon. Kiitos ja näkemiin!

Minua ei huolitettu.

Syytinkikoira Jekku yhdisti ja erotti - tietäen maailmasta jotain, mitä ihmiset eivät ymmärtäneet. Lopulta siitä tuli urhoollisuusmitalin arvoinen vahti ja apuri.



Ähkäisten Siippa nousi istumaan ja tunnusteli vartaloaan. Jekku laskeutui Siipan viereen ja tuijotti odottavan näköisenä suoraan silmiin.
– Mitenkähän me pääsemme kotiin, Jekku?
Siippa kysyi koiralta.



9 789528 042624